

CỬ HÀNH THÁNH LỄ CUỐI CÙNG

Thầy làm vườn Urbano nói với Cha Giáo Tập Bruno:

- Anh chàng đến xin tu này có dáng điệu trông giống tên côn đồ hơn là kẻ đi tìm kiếm THIÊN CHÚA!

Rồi Thầy ghé tai Cha Bruno thì thầm:

- Cha nên cẩn trọng! Con đang chăm sóc mấy hàng cà chua bên dưới cửa sổ phòng khách. Nếu có gì nguy hiểm, Cha ra hiệu là con đến ngay!

Cha Bruno mỉm cười trả lời:

- Thầy an tâm. Đâu phải ai đến gõ cửa đan viện cũng đều phải là Thiên Thần cả! Vả lại, tôi quen việc thẩm định chân giả rồi!

Dẫu nghe Cha Giáo Tập nói thế, Thầy làm vườn vẫn còn nghi ngờ. Thầy vặn lại:

- Cha cứ nhìn cái mũi méo xệch của anh ta thì đủ thấy. Sao giống cái tên chuyên nghề đâm đá quá! Do đó ..

Không để Thầy nói hết câu, Cha Bruno cắt ngang:

- Thôi được! Rồi chúng ta sẽ thấy. Vả lại Chúa đâu có phán xét chúng ta theo hình dạng bên ngoài mà theo các việc lành dữ chúng ta làm!

Nói xong, Cha Bruno đứng lên bước đến phòng khách. Nhìn qua cửa sổ, chàng trai quả trông giống một tên cướp! Cha Bruno nhủ thầm:

- Có lẽ Thầy Urbano có lý!

Vừa khi Cha Bruno bước vào, chàng trai giật mình đứng bật dậy như chiếc lò xo và tự giới thiệu cộc lốc:

- Bogdan Grela. Xin chào!

Cha Giáo Tập lịch sự đáp lại:

- Ngợi Khen Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Rồi Cha vui vẻ nói:

- Ơ kìa, anh không biết phải chào như thế nào cho đúng kiểu một tín hữu Công Giáo hay sao?

Sau mấy câu trao đổi, Cha Bruno biết ngay mình đang đối diện với tên đao phủ khét tiếng của nhà tù chính quyền cộng sản Ba Lan. Chính chàng đã treo cổ Cha Micae, vị Linh Mục bạn thân của Cha Bruno. Nhưng không mấy chốc sau đó, Cha Bruno đi từ ngục nhiên này đến ngục nhiên khác. Chàng trai bắt đầu nói với Cha Bruno về những ngày sau cùng của Cha Micae.

Cha Micae không giống bất cứ tử tội nào khác. Cha nhìn cái chết với đôi mắt an bình. Cha không coi con như kẻ thù nhưng như người con, hay đúng hơn, đứa con đáng thương. Một buổi chiều, sau khi phát xong bữa ăn tối, con đi thẳng vào phòng giam và hỏi Cha Micae:

- Ông có chuyện gì vui mà cứ mỉm cười với tôi như thế? Ông không biết là trong vòng 10 ngày nữa người ta sẽ treo cổ ông sao?

Cha Micae bình thản trả lời:

- Bị treo cổ đâu phải là một bất hạnh! Bất hạnh thật chính là sống bất hòa với THIÊN CHÚA!

Cơn giận bốc cao, con nói:

- THIÊN CHÚA ư? .. THIÊN CHÚA cóc cần! Nếu không, sao Chúa ông không can thiệp để ông khỏi bị treo cổ?

Cha Micae vẫn nhẵn nhụi nói:

- THIÊN CHÚA không cóc cần đâu! Bằng chứng là để cứu chúng ta, Ngài đã bị treo xác trên Thánh Giá mà!

Nói xong câu này, Cha Micae cất tiếng cười vang! Gương mặt an bình, tiếng cười của Cha Micae làm con càng hăng tiết hơn nữa. Con nói:

- Thánh Giá dành cho ông chứ không phải cho tôi!

Cha Micae càng cười to hơn và nói:

- Thánh Giá chính là cho bạn. Nếu Chúa chết, chính vì bạn mà Chúa chết đó! Bởi vì Ngài yêu bạn!

Những cuộc đối thoại với Cha Micae dần dần làm con hồi tỉnh. Con lần lượt kể cho Cha nghe tất cả tội lỗi tày trời của con: từ tội trộm cắp đến tội cướp của giết người. Cuộc sống "dã man rừng rú" ấy biến con thành tên đao phủ lý tưởng cho chính quyền cộng sản Ba Lan!

Sau khi nghe con kể hết tội trạng, Cha Micae hiền từ nói với con:

- Máu Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ sẽ rửa con sạch mọi tội. Con có bằng lòng lãnh nhận bí tích Giải Tội không?

Dĩ nhiên con chấp nhận ngay.

Ngày hôm trước khi bị treo cổ, Cha Micae gọi con vào phòng giam và nói:

- Con có thể tìm cho Cha một ít rượu trắng và bánh mì Giáng Sinh (bánh mì không men truyền thống Ba Lan mùa Giáng Sinh) không? Cha ước ao cử hành Thánh Lễ cuối cùng trong cuộc đời Linh Mục của Cha!

Con đi tìm ngay rượu bánh và đem đến phòng Cha Micae. Trước khi cử hành Thánh Lễ, Cha Micae ban phép giải tội cho con và ôm hôn con. Con hỏi:

- Sao Cha lại có thể hôn con, một tội nhân đáng ghê tởm?

Cha trả lời:

- Nếu Cha không giống con, không phải công gì của Cha, nhưng hoàn toàn nhờ ơn Chúa gìn giữ. Con cũng như Cha, chúng ta đều được Chúa cứu chuộc nhờ lòng từ bi vô biên của Chúa!

Trong Thánh Lễ, Cha Micae cũng cho con rước Mình và Máu Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Sau Thánh Lễ, Cha Micae cho con địa chỉ của Cha và bảo con tìm gặp Cha, làm theo tất cả những gì Cha dạy bảo.

Nghe đến đây, Cha Bruno vô cùng xúc động. Cha nói:

- Cha chấp nhận con như di chúc tinh thần của Cha Micae. Nhưng con nên nhớ kỹ điều này: cuộc đời tội lỗi con đã được tẩy rửa trong Máu Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Từ nay, Cha khuyên con không được kể ra với bất cứ ai khác, ngoại trừ khi con quỳ trước Thánh Giá Đức Chúa KITÔ. Cha cũng khuyên con không được nghĩ tới dĩ vãng, ngoại trừ để dâng lời cảm tạ hồng ân vô biên THIÊN CHÚA Nhân Từ ban cho con.

(Câu chuyện xảy ra tại một đan viện ở Ba Lan trong thời kỳ đất nước Ba Lan còn sống dưới ách cai trị độc tài của chính quyền cộng sản vô thần).

... "Ngôi Lời là Ánh Sáng thật, Ánh Sáng đến thế gian và chiếu soi mọi người. Người ở giữa thế gian, và thế gian đã nhờ Người mà có, nhưng lại không nhận biết Người. Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận. Còn những ai đón nhận, tức là những ai tin vào danh Người, thì Người cho họ quyền trở nên con THIÊN CHÚA. Họ được sinh ra, không phải do khí huyết, cũng chẳng do ước muốn của nhục thể, hoặc do ước muốn của người đàn ông, nhưng do bởi THIÊN CHÚA" (Gioan 1,9-13).

(Maria Winowska "Les Voleurs de Dieu", Editions Saint Paul, 1989, trang 114-121)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

